

ת"פ 41547/06/20 - מדינת ישראל נגד Tamelso Teku, ט' 9135424

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

16 בנובמבר 2020

ת"פ 41547-06-20 מדינת ישראל נ'
ט' 9135424 (עציר)

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: Tamelso Teku ט' 9135424 (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד אדווה ויצגן

ב"כ הנאשם, עו"ד זאנה זייצב

מתורגמן לשפה התיגרית, מר משה בהטה

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן והוא הודה בעובדותיו, שעיקריהן יובאו להלן -

ביום 06.06.20 בסמוך לשעה 06:00 הנאשם בילה עם אחרים בפאב באשדוד. בשלב מסוים התפתח ויכוח בין הנאשם לאחר ששהה בפאב (להלן: המתלונן 1) על רקע משחק קלפים. המתלונן 1 היכה את הנאשם בראשו באמצעות בקבוק בירה, וגרם לו לשני חתכים מדממים לרוחב עורפו. בתגובה לכך הנאשם פצע את המתלונן 1 באמצעות שבר זכוכית וגרם לו לפצעים שטחיים במותנו. בעקבות האירועים המתוארים, בעל הפאב ביקש מכל הנוכחים לעזוב את המקום. הנאשם יצא מהפאב, הבחין באדם מסוים (להלן: "המתלונן 2", ומסיבה שאינה ידועה למאשימה ניגש אליו והכה אותו. התפתחה ביניהם תגרה ובמהלכה הנאשם הפיל את המתלונן 2 מעבר לגדר אבנים, חבט בו באגרופיו, ובדרך שאינה ברורה למאשימה גרם לו לחתך ארוך ועמוק לאורך צווארו משמאל ולחתך בזרועו השמאלית. הנאשם והמתלונן 2 הובהלו לבית החולים על ידי שוטרים. המתלונן 2 הגיע במצב לא יציב בעקבות החתך המדמם בצווארו, והוא הורדם, הונשם והובהל לחדר ניתוח, שם תפרו את הוריד המדמם בצווארו ואיחו את החתכים בצוואר ובזרוע, והוא אושפז למשך שלושה ימים. החתכים המדממים בעורפו של הנאשם אוחו על ידי סיכות והוא אושפז למשך יומיים.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בעבירות של חבלה חמורה, לפי סעיף 333 בחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ופציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 334 ו- 335 (א)(1) בחוק.

3. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים להמליץ לבית המשפט להטיל על הנאשם 27.5 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

4. ב"כ המאשימה ציינה כי ההסדר הוא תולדה של הליך גישור שנערך בין הצדדים. טענה כי ברקע ההסדר קשיים ראייתיים, הנובעים מכך שהמעורבים באירוע היו שתויים. הוסיפה כי המתלונן הסכים להסדר. ועתרה לכבד את הסדר הטיעון.

ב"כ הנאשם הצטרפה לדברי ב"כ המאשימה. ציינה כי הנאשם יליד 1990. הגיע לישראל בגיל צעיר מאריתריאה, לאחר שברח משירות צבאי. הוא מתגורר בארץ לבדו. נעדר עבר פלילי. ציינה כי הנאשם עצמו נפצע באירוע ונזקק לטיפול רפואי; הוא מצר על האירוע; הודה בהזדמנות הראשונה; והתנצל בפני המתלונן כבר במעמד העימות שנערך ביניהם במשטרה. אשר לפיצוי, טענה כי מצבו הכלכלי של הנאשם קשה וכי הפגיעות שנגרמו למתלונן לא גרמו להשלכות ארוכות טווח עליו. טענה כי עונש המאסר המוצע אמנם מקל עם הנאשם אך עדיין מדובר בתקופת מאסר משמעותית. עתרה לכבד את ההסדר.

הנאשם הביע צער על מעשיו.

5. הפגיעה שהנאשם גרם למתלונן 2 בצווארו, מסוכנת, והיא יכולה להביא לתוצאה הרת אסון. מצבו של המתלונן 2 בעת הגעתו לבית החולים וההתערבות הניתוחית הדחופה שנדרשה, מדברים בעד עצמם. מבחינה זו עונש המאסר המוצע בהסדר הטיעון מקל עם הנאשם.

6. ובכל זאת, לאחר ששקלתי בדבר, באתי למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון:

א. "הסדר טיעון - באשר הוא - אינו רק שיקול אחד ככל יתר השיקולים העומדים בפני בית המשפט הגוזר את העונש. הסדר טיעון, כשהוא לעצמו, הוא שיקול מרכזי בגזירת הדין הן מטעמים של אינטרס הציבור הן כדי למלא אחר ציפיות הנאשם המוותר בהודאתו על זכותו לניהול ההליך הפלילי עד תומו. האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בתי המשפט לעודד קיומם של הסדרי טיעון. קיום הסדרי טיעון מאפשר פריסה רחבה יותר של אכיפת החוק, ובכך יש כוח מרתיע כשלעצמו, העשוי לאזן את אפקט ההקלה בעונש במקרה הקונקרטי. ...ככלל, בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי

הטיעון". - ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577

- ב. האירוע כולו היה סוג של "ריב שיכורים". המעורבים בו היו שתויים, ויש לכך השלכה מסוימת על מידת האשם והשלכה משמעותית יותר בשדה הראייתי. בנסיבות אלה ניתן להבין את הקושי הראייתי שהתובעת ציינה, שעמד בבסיס ההסדר.
- ג. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה במיוחס לו, וחסך זמן שיפוט יקר ואת הצורך לשמוע עדים ובמיוחד את נפגע העבירה.
- ד. הנאשם צעיר יחסית, נעדר עבר פלילי, וזהו מאסרו הראשון.
- ה. הנאשם עצמו הותקף באירוע, נפצע ונזקק לטיפול רפואי ולאשפוז.
- ו. העונש המוצע כולל מאסר בפועל לתקופה ממשית.
7. המתלונן 2 הגיע לבית החולים במצב בלתי יציב, כשלחץ הדם שלו הוא 80/40, והוא נדרש לעירוי של שתי מנות דם. הוא הובהל לניתוח דחוף ומשם ליחידה לטיפול נמרץ כשהוא מורדם ומונשם. הכאב, הסבל, והסכנה שנגרמה לו, מצדיקים פיצוי.
8. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:
- א. 27.5 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.
- ג. פיצוי למתלונן 2 בסך 10,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ט
חשוון תשפ"א,
16/11/2020 במעמד
הנוכחים.
אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה